

FISKERIDIREKTORATET
BERGEN

Morten Ruud
Torget 15
2080 EIDSVOLL

TILSVAR FORSLAG REGULERING AV FISKE ETTER MAKRELLSTØRJE 2021

Jeg vil herved som privatperson komme med noen betraktninger rundt forslaget til regulering av fiske etter makrellstørje 2021. Jeg har de to siste år vært med på merke og slippfiske i regi Fiskeridirektoratet og Havforskningsinstituttet. I 2019 fikk vi på mitt team 3 størjer på stang som ble merket og sluppet tilbake i god kondisjon. Inneværende år har vi fått 1 og mistet 2 da kroken slapp festet, dette på kun 6 dagers fiske. Jeg har også hjulpet HI og indirekte Fiskeridirektoratet med regelverket for utvelgelse av team, spesielt med tanke på utstyr og metoder. Jeg kjørte også kurs for 130-140 personer sist vinter med teoretisk og praktisk trening med tanke på størjefiske med stang. Jeg har drevet denne type fiske utenlands de siste 20 årene, og er vel kanskje den med mest erfaring på området i landet. Jeg mener derfor å ha nok innsikt og erfaring i denne type fiske til å komme med noen betraktninger.

Siste år har jeg kjøpt egnet båt med fartøysinstruks, samt registrert meg i fiskermanntallet for å kunne få muligheten til å søke om en kommersiell kvote. I så måte har jeg egeninteresse i saken, men håper allikevel mitt innspill vil vurderes på et bredere grunnlag.

Merke og rekerasjonsfisket ser ut til å ha fungert veldig bra, og en videreføring av dette som foreslått tror jeg vil være veldig positivt. Dette fisket har også vist at fiske med stang kan være en effektiv og svært god metode for fiske etter størje.

Notfiske skal jeg ikke mene alt for mye om annet enn at det vel har vist seg svært utfordrende å få ut potensialet i både kvalitet og pris. Spesielt gjelder dette kast med store mengder fisk, som så langt har gitt alt for dårlig kvalitet og pris på en så eksklusiv og verdifull fisk. For å kunne fylle kvoten til Norge vil not være avgjørende, så det er ikke et enten eller, men et både og for mine videre betraktninger. Videre forskning på levendelagring tror jeg vil være smart for å kunne bedre forutsetningene ved not fiske.

Linefisket har så langt spilt fullstendig fallitt med 1 fisk fanget gjennom de 2 siste år av en kvote på totalt 42 tonn. Jeg ser da bort i fra de 2 som i år ble fanget på stang/ greenstick. Som sportsfisker er jeg, og mange med meg ikke overrasket, da størja med sitt ekstreme syn og forsiktighet krever veldig tynne fortommer, små kroker og spesielle forhold for å ta dødt agn. Levende agn ville utvilsomt endret noe på dette, men vil fortsatt være utfordrende med de kraftige kroker/ liner som må brukes ved ordinært linefiske.

Mitt store ønske er en betydelig økning av antall båter som gis tillatelse til å fiske med stang eller greenstick. I USA og Canada er dette gjeldene metode på hele kvoten da den sikrer kvalitet og fordeling av fangst jevnt over hele sesongen. Det kan også nevnes av en irsk charterbåt med kaptein Adrian Molloy i år satte ny rekord for sesongen med å passere 250 størjer fra August til ca. 1. November fra en båt! Han har de siste 3 år ligget over 200 størjer

pr. sesong! All denne fisken fanges ved dorging med stang og såkalte spreader bars. Dette er samme metode som også har gitt all fisken her hjemme de siste 3 år. Dette viser hvilke potensiale som kan ligge i denne type fiske, og bør etter min oppfatning kunne gis en reell sjanse for å utvikles.

Jeg er ikke i mot et fortsatt fiske med tradisjonell line, selv om jeg har lite tro på dette. Det gjør uansett ikke noe innhugg i kvotene, så bør være uproblematisk, og kanskje knekker noen koden. Det jeg derimot har svært vanskelig for å se poenget med å videreføre faste kvoter til linefisket, da det så langt ikke har gitt noe resultat. Mitt forslag er at totalkvoten for linefiske beholdes, men at det åpnes for langt flere båter som også kan fiske utelukkende med stang/ greenstick hvis de ønsker dette. Totalkvoten vil i alle fall på kort sikt være mer enn nok til både tradisjonelt linefiske og et fiske med stang/ greenstick. Fisket bør enkelt kunne gjennomføres etter prinsippet "første mann til mølla". Erfaringene fra merke og rekerasjonsfisket med langt flere båter (24 team) er svært positivt ikke minst med tanke på observasjoner, geografisk spredning og ikke minst deling av erfaringer. Vi har en lang kyst og størja har så langt ikke dukket opp i store mengder over hele kysten samtidig. Tvert i mot ser de ut til å oppholde seg på relativt små områder for så å vandre videre langs kysten. Det er derfor viktig å ha nok båter til å kunne dekke store deler av kysten, eller mindre båter som også har vilje til å flytte med fisken.

Oppsummert ser jeg følgende fordeler med åpning for flere båter til line/ stangfiske:

- Riktig behandlet, 100% kvalitet på hver enkelt fisk
- Hindre oversvømmelse av markedet både i tid og geografisk
- Viktig å bygge erfaring for et framtidig fiske med potensiale
- Viktig bidrag til sjarkflåten og mindre mottak på land
- Observasjoner fordelt over tid og geografisk, viktig bidrag i forskingen på størja
- Ikke behov for større kvote da den uansett er stor nok i alle fall på kort sikt

Det må i likhet med merke og rekerasjonsfisket stilles visse krav til utstyr og kunnskap. Yrkesfiskere vil med sin bakgrunn enkelt kunne tilegne seg nødvendig basiskunnskap med f.eks. et 2 dagers teoretisk/ praktisk kurs tilsvarende det vi har kjørt for fritidsfiskerne. Kan for øvrig nevne at skipper på linebåten med årets 2 eneste fisker var på 2 dagers kurs hos meg i vinter.

Jeg er klar over at ICCAT har føringer i forhold til størrelsen på flåten, men med henvisning til manglende eller svært begrensede linefangster så langt burde det være en enkel sak å kunne argumentere for flere båter i en forsøksperiode.

Mvh
Morten Ruud
RUUD - FISKE